

L'estrena de l'oratori *San Giovanni Battista*, amb Xavier Sabata i Vespres d'Arnadí, obre dijous la segona edició de Pasqua del Festival d'Perelada

- **El festival produeix aquesta versió de la peça que es basa en la partitura original d'Alessandro Stradella (1675), amb arranjaments del músic Dani Espasa**
- **L'obra és cabdal en l'evolució de la música barroca amb una instrumentació precursora del concerto grosso, que Vespres d'Arnadí recupera en aquesta versió**
- **El contratenor Xavier Sabata encapçala un repartiment format per les sopranos Giulia Semenzato i Elena Copons, el baix Luigi de Donato i el tenor Juan Sancho**

Peralada.- L'estrena d'una nova versió de l'oratori *San Giovanni Battista* (1675), del compositor Alessandro Stradella (1642-1682), obrirà dijous vinent (20h) a l'església del Carme del castell, la segona edició de Pasqua del Festival de Perelada. Aquesta nova versió de l'oratori, amb arranjaments sobre la partitura original del músic Dani Espasa, director de la formació musical Vespres d'Arnadí, és un encàrrec que la direcció artística del festival va fer al mateix Espasa i al contratenor català Xavier Sabata, un binomi vinculat des de fa uns anys al cicle i que ja van ser protagonistes en la primera edició de Pasqua del festival, amb la interpretació de l'oratori *La Giuditta* (1690), de Scarlatti. L'encàrrec va sorgir arran d'una proposta dels mateixos Espasa i Sabata.

L'oratori *San Giovanni Battista* és una obra fascinant que va obtenir un gran èxit en la seva estrena, l'any 1965 a l'església romana de Sant Joan dels Florentins, però va quedar posteriorment arraconada, fins que l'any 1948 es va "redescobrir" i es va reestrenar a Perusa, en una producció en la qual una encara desconeguda Maria Callas va interpretar el paper de filla d'Herodies - així s'anomena al personatge en la partitura original-, Salomé. Aquest oratori, una narració bíblica dels darrers dies de Sant Joan Baptista (Marc 6: 17-21), però amb un rerefons clarament secular, és una peça clau dins del repertori barroc i destaca per la seva intensitat emocional i la seva rica textura musical, a més d'una profunditat expressiva i una remarcable intenció dramàtica en narrar un passatge bíblic protagonitzat per Sant Joan Baptista, el rei Herodes Antipas, la seva dona, Herodies -abans havia estat dona del seu germà Filip-, la filla d'Herodies i un conseller reial. Stradella,

que demostra un domini excepcional de l'harmonia, utilitza de manera magistral els instruments i les veus per crear contrastos dramàtics, reflectint els diferents estats emocionals dels personatges i les escenes de l'oratori. La música alterna entre moments de contemplació serena i passatges carregats de tensió, reflectint la trama i els conflictes interns dels personatges.

Malgrat viure una existència tumultuosa i trobar un final prematur en ser assassinat a Gènova als trenta-vuit anys, Alessandro Stradella va imprimir una marca indeleble en el panorama musical. La seva contribució va ser resplendent i vital, enriquint el camp de la música amb l'aparició de formes líriques vibrants i la introducció de novetats en gèneres instrumentals, destacant particularment el seu paper en l'evolució del *concerto grosso*, que va incorporar de manera preeminent en les seves composicions. Stradella es troba en un punt de convergència de diversos corrents i etapes estilístiques, servint de pont entre l'òpera i la narrativa sacra, i demostrant una energia, expressivitat i humanitat excepcionals. El seu llegat musical, amb *San Giovanni Battista* com a joia principal, simbolitza el punt d'encontre entre el majestuós oratori romà, heretat de Carissimi, i l'elegància de l'òpera veneciana de Cavalli, tot això mentre obria camí per a la futura generació de compositors com Scarlatti i Händel.

Recuperació de la instrumentació original

L'oratori de Stradella, estructurat en recitatius i àries, és imprescindible per entendre el desenvolupament de la música barroca, mostra la transició de la música sacra cap a formes més teatrals i expressives, reflectint les tendències més àmplies de l'època barroca en la música i l'art. Tal i com va explicar Dani Espasa en una conferència de presentació de la vetllada, Stradella pertany "al primer Barroc, a una generació post-Monteverdi, conjuntament amb Cavalli, Cesti i que finalment recolliria Scarlatti". El director de Vespres d'Arnadí va afirmar que s'havia basat en una partitura original de la peça, sobre la qual hi ha fet els arranjaments i va explicar que es va trobar amb unes quantes curiositats fruit de la "desinformació" de que són víctima les partitures amb el pas del temps i versions posteriors: "Nosaltres recrearem la instrumentació original, perquè amb el temps i les diferents versions que se n'han fet aquest aspecte ha patit modificacions. Per exemple, en l'original, a més de dos violins solistes, per primera vegada en la història hi ha quatre pentagrames més per a l'orquestra -Stradella va ser el precursor del *concerto grosso*- que estan escrits en clau de viola i que dialoguen amb els violins solistes, una instrumentació que les versions posteriors han alterat però que nosaltres mantindrem".

El contratenor Xavier Sabata, que interpretarà el paper de Sant Joan Baptista, va explicar en aquest mateix acte que "Stradella m'ha perseguit fa molts anys i m'atreu sobretot aquesta època de recerca, el segle XVII del Barroc entre els 40 i els 80 en què passen moltes coses i anem de la primera a la segona pràctica, de Monteverdi a Cesti i a Stradella, i després a la

família Scarlatti, fins al Barroc ple. Sempre m'ha fascinat". El repartiment, que encapçala Sabata, el completen el baix Luigi de Donato (Herodes), les sopranos Giulia Semenzato (filla d'Herodies) i Elena Copons (Herodies) i el tenor Juan Sancho (Conseller Reial).

Creació i consolidació d'un relat propi del festival

Oriol Aguilà, director artístic del Festival de Perelada, assegura que, tant l'estrena en l'època moderna de l'oratori de Stradella com la resta de la programació de l'edició de Pasqua del festival, contribueixen a "construir i refermar el relat del Festival de Perelada no només com a motor de creació, agent de recuperació del nostre patrimoni musical i aparador dels artistes i creadors de casa, sinó que també s'ha aconseguit crear un ambient molt especial i que bona part del públic ens acompanyi aquests tres dies." En aquest sentit, la recuperació de l'oratori de Stradella està en la línia de la recuperació, en l'edició de l'any passat, d'un altre oratori, en aquest cas La Giuditta, de Scarlatti, amb els mateixos protagonistes: Vespres d'Arnadí i Xavier Sabata l'aliança amb els quals diu el director del festival que "donen vida al cicle".

"La nostra intenció és gestar projectes amb personalitat pròpia -assegura Oriol Aguilà-. Aquest de Pasqua en té i el cartell es diferencia de l'estiu perquè en època estival és més multidisciplinari, mentre que per Pasqua procurem que el cartell tingui un tarannà més espiritual, estem atents a la litúrgia, que consolida el relat del festival i li atorga una atmosfera pròpia. Això es nota en l'ambient que ja es va crear en la primera edició de Pasqua, amb públic que ens segueix les tres intenses jornades i que ens tornarà a seguir enguany".